

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ. De scribis petentibus signum è cælo, quibus
Ninivitæ opponuntur, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

& quo Christus affligitur, hoc est, quod dicitur à te tollendū, nisi desinat delectari: neque verò unquam desinet, nisi miseriam potius, quæ in illo peccato latet concipias, & sic tui misereat. *Nescis, quia tu es miser & miserabilis: & idcirco collyrio ungo oculos tuos ut videas.*
En tibi aptum Collyrium: Va cum benedixerint vobis homines. V. E. vobis, quia diligitis primas cathedras. Nonne hoc est miserum sic maledici à Christo Domino? nonne ille est miser, quem miserum Christus dicit? & nonne is maledictus, quem Dominus maledictum denuntiat:

Apoc. 3.

Luc. 6.

Ib. 11.

III. PUNCTUM.

Frustra te igitur Christi miseres, nisi te tui prius misereas; quia nisi te tui misereat, peccatum tuum non tolles, neque hoc nisi sublato, Christum poteris consolari, sed magis affliges, & ut ait sanctus Bernardus, afflicto afflictionem addes. Hoc est enim unum, quo maximè affligitur, hoc est unum, quo vehementius dolet, & quod à te magis doleri vult, *Nolite, inquit, flere super me, sed super vos ipsas flere: ita scilicet ut quantum in vobis est, illud*

Luc. 23.

flendo tollatis, quod mihi & vobis flendi causas ministrat. Sic aptè Sapiens, *Miserere anima tua placens Deo, & contine;* quasi dicat, si vis placere Deo, si vis illum placare & solari, miserere animæ, agnosce miseriam tuam, & quantum potes depone, *Quid enim misero misero non miserante seipsum,* ait sanctus Augustinus. At verò sanctus Cyprianus miseriam, quæ in vano laudis appetitu latet, sic inter alios planissimè aperit: *Virtutum sudoribus laus importuna se ingerit, & subtilissimis aculeis penetrans animam, dum extollit, emollit, & pungit dum ungit: virtutem in hypocrisis vertit, & simpliciter inchoata pervertit, quasi tinea, quod integrum erat, rodit & occupat, & sanctitatis fundamenta evellit & dissipat. Mens hoc veneno imbuta in miseriis deliciatur, & occupata hac scabie, in ulceribus gloriatur. Religio fit superstitio, & succedit ei ambitio subornata: extincto spiritu, quatruiduano cadaveri solum supersunt exuvie, virtutis species exanimis, & simulachrum sanctitatis.*

Satinne hæc ad miseriam tuam declarandam, qui totus es in illis ulceribus, totus vivis in illa scabie?

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI,

Ad Evangelium de Scribis potentibus signum, &c. Matth. 12.

Magister, volumus à te signum videre,

VERITATES PRACTICÆ.

Nisi diligenter advertas, quod petis à Deo iustus, hoc est, quod petis iniustus.

In 3. parte, Sabbato hebdomada septima; ubi hac ipsa scribarum petitio declaratur opportunè suo loco.

AD hæc Christi verba: *Generatio mala & adultera signum quarit,* contra eos, qui non utuntur mediis ad salutem ordinatis, hæc proponi potest Veritas:

Si ordinatis ad salutem mediis non uteris, Mediatore Christo abuteris.

In hac 2. parte, Sabbato præcedentis hebdomada.

DE viris Ninivitis pœnitentibus ad præ-

dicacionem Jonæ: Quam sit necessaria & rara pœnitentia.

Licet omni peccatori sit necessariò pœnitendum, vix tamen ullus est, qui necessariam agar pœnitentiam.

In 1. parte, Dominica 4. Adventus.

De Reciduo, contra quod consequenter hic agitur, vide Dominica 3. Quadragesimæ.

Denique de Obedientia Charitatis, in qua est perfectio, & de qua possunt intelligi Verba Domini: *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in caelis est, ipse meus frater, & soror, & mater est.*

In 1. parte, Sabbato hebdomada 4. post Epiphaniam.

FERIA